

CULTURĂ ARTĂ

- Ancheta noastră: LITERATURA PENTRU PUBLIC
Cronica literară — Alexandru George: SEMNE ȘI PERPE
Un „nou” Caragiale?

Alături de tinerii muncitori din secția strungărie-montaj a Uzinei metalurgice Bacău, ucenicul Nicolae Ciobanu își desăvârșește, zi de zi, pregătirea, numărându-se de pe acum printre cei mai deștinați membri ai brigăzii de tineret

Foto: PAVEL TÂNJALĂ

ORGANIZAȚIA U. T. C. ÎMPLINEȘTE O JUMĂTATE DE SECOL

Același ritm înalt — întotdeauna

ALEXANDRU COADĂ, prim-secretar al Comitetului județean Brăila al U.T.C.

Evocări din perspectiva prezentului

CORIOLAN VOINEA, prim-secretar al Comitetului județean Prahova al U.T.C.

Schimbul de miine și datorile lui de astăzi

ALEXANDRU MOCANU, prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al U.T.C.

O parte a programului întocmit pentru aniversarea jubileului din martie este formată din acțiuni care se circumscriu preocupărilor obișnuite ale organizațiilor U.T.C....

Ce semnificații se acordă în organizații colocviilor-dezbateri „50 de ani de luptă și muncă sub conducerea partidului”, care se desfășoară în prezent?

Aceste săptămâni, aceste zile premergătoare aniversării unei jumătăți de veac de la înființarea organizației U.T.C. ne aduc în gând și pe buze firească întrebare: în ce fel înțeleg să întinpline ucenicii vrinencei acest moment de aleasă sărbătoare?

Fără pretenția de a face o clasificare definitivă, elementul care pe mine, personal, m-a impresionat mai mult este numărul mare de inițiative apărute în organizațiile din județ...

Sint întâlniri și discuții pozitive ale tinerilor din fiecare întreprindere, în trecut și astăzi, participă ca invitați vechi comuniști, muncitori cu o bogată experiență de muncă și de viață, precum și membri ai biroului și comitetului județean al U.T.C.

Indiscutabil, în primul rând prin fapte, prin muncă. Am discutat cu mulți tineri de pe întreg teritoriul județului. Mărturisesc că i-am simțit însuflețit de evenimntul care se apropie. Atenția acordată tineretului, marile interese stimate de sărbătorirea de la 19-20 martie, oferă fiecărui ucenic un sentiment de înaltă mândrie, greu de reprodus în cuvinte. Nu odată, în cadrul întâlnirilor pe care le-am avut cu tinerii din organizațiile U.T.C. din Vrancea, aceștia au subliniat că prin tot ceea ce fac, prin munca și comportarea lor doresc să aducă și să cimenteze robustul angajament care îi leagă față de partidul comunist.

ION CHIRIC

ION TRONAC

EMANUEL IOSOPECU

(Continuare în pag. a II-a)

(Continuare în pag. a II-a)

(Continuare în pag. a II-a)

SPECIALISTUL — OM POLITIC! — REPLICĂ COLEGIALĂ LA NEDUMERIRILE UNUI VIITOR CONSTRUCTOR.

Masă rotundă cu studenți din mai multe facultăți bucureștene

DOUĂ ÎNTÎMPLĂRI AUTENTICE ȘI UN SUBIECT DE MEDITAȚIE: CE ȘTIU DESPRE TOVARAȘUL DE MUNCĂ

CÎT DE TRAINICĂ POATE FI CĂSĂTORIA? Un test alcătuit de psihologi

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7071 6 PAGINI — 30 BANI JOI 10 FEBRUARIE 1972

RĂSPUNDEM CU ENTUZIASM CHEMĂRILOR LA ÎNTRECERE!

Colective de oameni ai muncii din mari întreprinderi se angajează să îndeplinească în mod exemplar sarcinile pe anul 1972. Tinerii sint hotărâți să-și aducă o substanțială contribuție pentru a face din întreprinderile lor întreprinderi fruntașe

Chemările la întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea planului în anul 1972 au fost primite cu puternic entuziasm de către colectivele de muncă din întreprinderi, fabrici, uzine, din institutele de cercetări, de pe șantierul de construcții. Exprimându-și hotărârea fermă de a asigura ridicarea calitatii a întregii activități economice, muncitorii, inginerii, tehnicienii, cercetătorii și proiectanții, celelalte categorii de oameni ai muncii printr-o număr impresionant de tineri formulează, în adunările generale ale salariaților, angajamente însu-

și făcătoare care se constituie la nivelul colectivelor în entuziaste răspunsuri la chemări. Caracteristica generală a acestor angajamente e dată de faptul că obiectivele preconizate vizează folosirea intensivă a potențialului productiv, accelerarea ritmului de creștere a productivității muncii, înnoirea și ridicarea calității produselor, reducerea cheltuielilor de producție, îndeosebi a celor materiale, sporirea beneficiilor și a rentabilității, reducerea termenelor de punere în funcțiune a noilor capacități de producție, creșterea eficienței investițiilor.

Un inginer șef și un secretar U.T.C. ne prezintă astăzi răspunsurile colectivelor din care fac parte la chemările la întrecere pentru depășirea planului în anul 1972.

ÎNTEPRINDEREA ELECTROMUREȘ-TG. MUREȘ

Convorbire cu tovarășul ILIE NĂZDRĂVAN, inginer șef

În adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii de la întreprinderea Electromureș din Tg. Mureș în care s-a analizat activitatea economică pe anul 1971 și sarcinile care stau în fața întreprinderii în 1972 participanții la dezbateri, făcându-se ecoul tovarășilor de muncă din secții și ateliere, au prezentat numeroase propuneri de perfecționare a organizării producției și a muncii, relevând noi posibilități de sporire a

M. BORDA

(Continuare în pag. a II-a)

ÎNTEPRINDEREA INDUSTRIALĂ TEXTILĂ DIN GALAȚI

Interviu cu tovarășa MARGARETA NANTU, secretara Comitetului U.T.C.

Am participat ieri, după amiază, la adunarea celor 175 de reprezentanți ai salariaților de la întreprinderea industrială de stat „Textila” din Galați, adunare care a prilejuit o amănunțită analiză a activității colectivelor desfășurată în cursul anului trecut, a posibilităților existente pentru o

ION CHIRIC

(Continuare în pag. a II-a)

Secretarul U. T. C. trebuie să intervină acolo unde este mai greu

Dialogul nostru cu SILVIA POP, secretară a comitetului U.T.C. — Liceul economic Cluj

Ce experiență aveți în munca de organizație? — Până în urmă cu două luni am fost locțiitor al secretarului U.T.C. pe școală; de atunci colegii mi-au conferit înalta responsabilitate de secretar al organizației școlii.

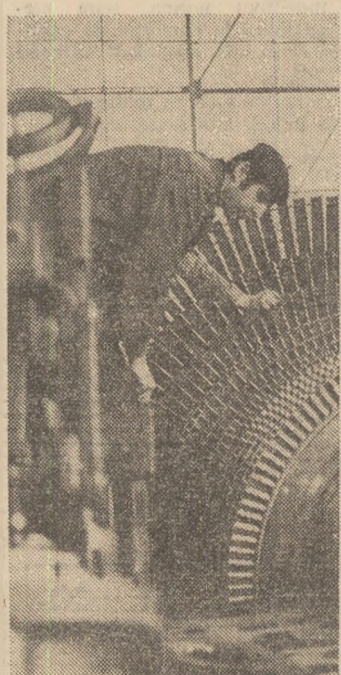
Care a fost ultima ședință la care ați participat? — Imediat după începutul trimestrului II, la 19 ianuarie, am analizat activitatea din primul trimestru și programul pentru al doilea.

A existat un punct nevralgic în această retrospectivă? — Situația la învățătură la anul IV, care, deocamdată, nu este strălucită. Este drept, însă, că obiectivele ce stau în fața ucenicilor din aceste clase: bacalaureatul și admiterea în învățământul superior implică un volum sporit de muncă, dar la situația mai puțin bună a contribuției și teza de matematici, notată pe puncte, sistem similar cu admiterea.

V-a deranjat exigența? — Nu, ea ne învătă mai bine cu vîltoarele etape școlare.

Ce măsuri preconizați pentru ca toți colegii din anul IV să se poată prezenta cit mai bine la ambele praguri ale profesiei?

CĂLIN STĂNCULESCU (Continuare în pag. a IV-a)

U.C.M. Reșița. Turbina D.S. 50 în fața ultimului examen înaintea expediției către beneficiar

Foto: GH. CUCU

Tractoarele trebuie reparate acum, nu cînd vor fi în brazdă!

Deși februarie, ne mai despart puține zile, totuși, pînă cînd va trebui să se lasă în cîmp pentru executarea importanțelor lucrări agricole de sezon. Tocmai de aceea în aceste zile trebuie intensificată acțiunea de pregătire a acestui moment. Aceasta presupune în primul rînd pregătirea tractoarelor, a celorlalte mașini agricole, asigurarea seminturilor etc. Bunii gospodari au și așezat la rubrica „realizări” succese incontestabile: suprafețe fertilizate, seminte asigurate, mașini revizuite. Numai că lucrurile nu se prezintă peste tot la fel. Iată, de pildă, Stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Turmu-Măgurele. Ceea ce s-a realizat aici în pregătirea tractoarelor pentru viitoarea campanie este departe de a fi satisfăcător iar ritmul în care se execută acum reparațiile este extrem de slab.

Străbăteam curtea și atelierele necăsim îl așteptat că dă măsura eforturilor acestor zile nu ne atrage atenția. Nici un motor pe bancul de probe, nici un tractor în rodajul ce urmează reparațiilor sau reviziei, nici o semănătoare așezată sub mîna calificată a mecanizatorilor. Doar ceiva oameni se străduiesc să dea de cap problemelor dificile ce le creează decuplarea, fără macara, a motorului unui tractor. Sistem mult rămas în urmă, cu reparațiile, ne spune tovarășul Ion Lozneanu, directorul stațiunii. Întii, pentru că le-am început tirziu din cauza prelungirii lucrului în cîmp pînă la 31 decembrie, apoi, din cauza lipsei pieselor de schimb, și, în al treilea rînd, situația se explică prin numărul mic de oameni cu adevărat competenți pe care putem conta la reparații.

Trei argumente pentru o situație de-a dreptu îngrijorătoare: aproape optzeci de tractoare necăsim și nici jumătate din mașinile agricole cu sarcină de plan în prima campanie a anului nepuse la punct. Dar sint trei argumente cu totul neluminate: reparațiile, într-adevăr, reparațiile, la S.M.A. Turmu-Măgurele este vorba de o slabă organizare, de o intolereabilă obișnuință de a șeza ca paravan propriilor greșeli așa-zisele cauze obiective. Într-adevăr, reparațiile au început la 10 ianuarie — și nu pe 3 ianuarie cum s-ar fi întimpărit lucrurile după spusele tovarășului director — dar nu pentru că tractoarele ar fi lucrat în cîmp (cele șase cooperative agricole deser-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a IV-a)

TRAIAN GINJU

(Continuare în pag. a II-a)

Grave neglijențe la Uzina mecanică Mirșa privind pregătirea și condițiile ucenicilor

Ce timpane trebuie să aibă conducerea întreprinderii pentru a auzi și cuvîntul U.T.C.-ului

Ucenicia la locul de muncă — formă rapidă de calificare directă în mediul fierbinte al producției și-a demonstrat în cel mai bine de trei ani, de cînd a fost introdusă, nu numai utilitatea și eficiența economică, dar și avantajele imediate pentru întreprindere de a-și forma noi contingente de meseriași, oțit de necesari ritmului impetuos de dezvoltare a economiei naționale.

Desigur și la Uzina mecanică Mirșa, din județul Sibiu, aceste comandamente sint, sperăm, cunoscut de conducerea administrativă cu atît mai mult cu cît aici nevoia de cadre este mai mult decît acută. Firesc ar fi deci ca și interesul manifestat față de cei peste 200 de tineri care își însușesc meseria prin această formă de învățămînt să fie direct proporțională cu res-

pectivele nevoi și cerințe. O primă constatare se impune: în lipsa unui atelier școlii, elevii, după participarea prin rotație în secțiile de producție, există însă doar un singur instructor într-o secție și astfel supravegherea lor este dificilă. Acesta a fost și punctul de vedere al celor doi instructori de practică cu care am stat de vorbă (Gheorghe Moise și Jean Macovei) și care ne relatează în plus o repartizare nejustificată a ucenicilor pe secții. Astfel, tocmai la scularie — secție modernă, bine dotată, unde ucenicii ar putea beneficia de asistența unor muncitori cu înaltă calificare, numărul lor este infim (c. 4-5). O succintă analiză la lucrurile de muncă reliefează faptul că la această uzină nu se respectă H.C.M. 981/1967 privind pregătirea ucenicilor. Astfel, la anul I, dintr-o zi de lucru ponderea timpului „dobit” pentru pregătire abia atinge 50 la sută, restul programului ucenicii fiind folosiți la cu totul alte treburi.

Din păcate chiar și elevii din anul II și III sint puși să execute lucrurile care nu au nici în clin nici în mîinecă cu pregătirea și vîltoarea lor calificare profesională.

ADINA VELEA

(Continuare în pag. a IV-a)

DATORIA

de NICOLAE ȚIC

Șeful promoției, talentatul, eminentul, căruia i se prezicea un viitor strălucit, n-a ajuns, în cei douăzeci de ani care-au trecut de la absolvire, decît profesor de liceu, și încă la un liceu oarecare, dintr-un orășel oarecare. Alții, da — alții, cu ajuns directori generali, conferențieri, inovatori, inventatori, medici emeriți. Acești alții rar apucaseră cîntă un premiu doi sau trei — și nici nu li se prezisese cine știe ce viitor. Anii trec, șeful promoției nu dă nici un semn că și-ar dori mai mult, poate că nu se simte în stare, ori — poate că a intervenit un accident în viața lui, care i-a stins ambițiile... Bietul șef de promoție!... Și gîndind astfel, prea puțin dintr-o fostă colegi, cu curiozitatea să afle ce se potrece cu fostul lor șef de promoție. La draci vorbind, nu se potrece nimic neobișnuit, nici în bine, nici în rău: omul se-a stabilit în orășelul de Mureș de care se simțea legat din copilărie, s-a înșurat cu o fată de prin părțile căleale, are doi copii, se prezintă la cursuri în fiecare zi... Cariera didactică și-a început-o reparînd băncile și ajînd la zugrăvitul pereților. La primele ore de curs a constatat că are elevi nepregătiti și care nici nu socotesc necesar să mai învețe cîte ceva. Degeaba ar învăța, că tot n-o să reușească la universitate. Li aduceau și dovezi: trei ani la rînd, nici unul dintre absolvenții ocelui liceu, socotit printre cele mai slabe din țară, nu reușise la examenul de admitere în facultate... Aproape două sute de absolvenți băteau străzile orășelului, poposeau la cafenea — și de prea mare plăciseală, se certau cu părinții. Și-atunci, șeful promoției s-a gîndit să organizeze cursuri speciale de împropăștare (cunoștințelor pentru absolvenți, cursuri la care, timp de două luni nu s-o prezentat nici unul dintre cei învățați. S-a mai gîndit șeful promoției să înființeze un cerculo literar, la care-cu venit mulți, dar nu ca să-și alească producțiile, ci numai așa, să scheme că au fost și ei la canaculo. După vreo cîinci luni, șeful promoției a primit vizita unor colegi, profesori mai în vîrstă, care l-au poftit să-și caute un post în altă parte. După această amănintare — să-și zicem colegială — au venit la rînd scrisorile anonime, sesizările, anchetele. Acuzații de tofelul: că pentru o noție de trecere prînde două sute de lei; că ia alimente de la internat, că ar avea legături amoroase cu o elevă... După doi ani, douăzeci și unu dintre absolvenții acestui liceu au reușit la examenul de admitere, a fost un succes și părinții acelor elevi au dat un banchet în cinstea șefului de promoție.

I se prezisese o carieră fulminantă, și, iată, n-a ajuns decît profesor de liceu, la un liceu oarecare. Dar el, din-toldeauna, asta și-a dorit. Cariera lui este convins, nu va avea nimic spectaculos. Azi nu mai poți stîrni senzație

(Continuare în pag. a V-a)

MASĂ ROTUNDA CU STUDENȚI DIN MAI MULTE FACULTĂȚI BUCUREȘTENE

Totul a pornit de la o afirmație a unui student al Institutului de construcții...

DOINA BARBULESCU filozofie, anul III

NICOLAE MATEESCU sociologie, anul II

IRINA VASILIU arhitectură, anul VI

Două întâmplări autentice și un subiect de meditație:

CE ȘTIU DESPRE TOVARĂȘUL DE MUNCĂ

„IL PRIVESTE PERSONAL” sau „E TREBĂ LUI!”... mureșanul care a avut o întâmplare...

25 - 1 = 25

Aritmetica denunță ca eronată o atare operațiune. Și totuși... Un colectiv de muncă are 25 de

membru. Așa ar putea începe relația... „IL PRIVESTE PERSONAL” sau „E TREBĂ LUI!”... mureșanul care a avut o întâmplare...

SPECIALISTUL UN OM POLITIC!

CORNEL CODIȚĂ sociologie, anul II

CONSTANȚA MUNTEANU istorie, anul III

PAVEL MUREȘAN filozofie, anul III

REPLICĂ COLEGIALĂ LA NEDUMERIRILE UNUI VIITOR CONSTRUCȚOR

Pavel Mureșan — Psihologie, anul II — Aș propune, pornind de la cazul relatat, o discuție de principii asupra plasării factorilor politici în etapa de formare a studentului...

Rep.: De unde credeți că se naște o asemenea mentalitate?

Nicolae Mateescu — Cred că este aici o stare moștenită din alte timpuri, dintr-o societate în care individul nu era chemat, antrenat spre luarea unor hotărâri care privesc colectivitatea...

sau medicină, este un om politic, slujește o cauză, aceea a socialismului. Am întâlnit cîndva niște absolvenți de la Biologie care se mirau că ei, în meseria lor, au și îndatoriri politice...

Rep.: De ce nu mai devreme? Sînt și elevi de liceu care nu consideră pregătirea lor ca un act util societății, ci doar lor și numai lor...

Constanța Munteanu — Da, cred că încă din liceu ar trebui să începă. Dar cum? Vedeti, fiecare are o anumită concepție politică, o anumită conștiință politică a studentului...

Rep.: Înțeleg că pledează pentru un mai pregnant simț al realității?

Constanța Munteanu — Istorie, anul III — Da, pentru simțul realității, al realității noastre, dar și pentru solicitare. Colegii mei vorbeau de atitudine. Eu cred că e vorba și de solicitare...

Rep.: Considerați, asadar, că există un act politic cotidian? Cum se manifestă?

Pavel Mureșan: Fiecare gest al nostru, fiecare atitudine își are și o justificare aici în conștiința politică a individului...

Rep.: De unde credeți că se naște o asemenea mentalitate?

Nicolae Mateescu — Cred că este aici o stare moștenită din alte timpuri, dintr-o societate în care individul nu era chemat, antrenat spre luarea unor hotărâri care privesc colectivitatea...

Constanța Munteanu — Da, cred că încă din liceu ar trebui să începă. Dar cum? Vedeti, fiecare are o anumită concepție politică, o anumită conștiință politică a studentului...

Rep.: Înțeleg că pledează pentru un mai pregnant simț al realității?

Constanța Munteanu — Istorie, anul III — Da, pentru simțul realității, al realității noastre, dar și pentru solicitare. Colegii mei vorbeau de atitudine...

Rep.: Considerați, asadar, că există un act politic cotidian? Cum se manifestă?

Pavel Mureșan: Fiecare gest al nostru, fiecare atitudine își are și o justificare aici în conștiința politică a individului...

Rep.: De unde credeți că se naște o asemenea mentalitate?

Nicolae Mateescu — Cred că este aici o stare moștenită din alte timpuri, dintr-o societate în care individul nu era chemat, antrenat spre luarea unor hotărâri care privesc colectivitatea...

Constanța Munteanu — Da, cred că încă din liceu ar trebui să începă. Dar cum? Vedeti, fiecare are o anumită concepție politică, o anumită conștiință politică a studentului...

Rep.: Înțeleg că pledează pentru un mai pregnant simț al realității?

Constanța Munteanu — Istorie, anul III — Da, pentru simțul realității, al realității noastre, dar și pentru solicitare. Colegii mei vorbeau de atitudine...

Rep.: Considerați, asadar, că există un act politic cotidian? Cum se manifestă?

Pavel Mureșan: Fiecare gest al nostru, fiecare atitudine își are și o justificare aici în conștiința politică a individului...

Rep.: De unde credeți că se naște o asemenea mentalitate?

Nicolae Mateescu — Cred că este aici o stare moștenită din alte timpuri, dintr-o societate în care individul nu era chemat, antrenat spre luarea unor hotărâri care privesc colectivitatea...

Constanța Munteanu — Da, cred că încă din liceu ar trebui să începă. Dar cum? Vedeti, fiecare are o anumită concepție politică, o anumită conștiință politică a studentului...

Rep.: Înțeleg că pledează pentru un mai pregnant simț al realității?

Constanța Munteanu — Istorie, anul III — Da, pentru simțul realității, al realității noastre, dar și pentru solicitare. Colegii mei vorbeau de atitudine...

Rep.: Considerați, asadar, că există un act politic cotidian? Cum se manifestă?

Pavel Mureșan: Discutam noi în vremea despre actul politic cotidian. Aș spune mai mult, sarcina politică cotidiană. Să mă explic. Fiecare generație a avut, la vârsta noastră, de realizat anumite obiective sociale și politice...

Rep.: De unde credeți că se naște o asemenea mentalitate?

Nicolae Mateescu — Cred că este aici o stare moștenită din alte timpuri, dintr-o societate în care individul nu era chemat, antrenat spre luarea unor hotărâri care privesc colectivitatea...

Constanța Munteanu — Da, cred că încă din liceu ar trebui să începă. Dar cum? Vedeti, fiecare are o anumită concepție politică, o anumită conștiință politică a studentului...

Rep.: Înțeleg că pledează pentru un mai pregnant simț al realității?

Constanța Munteanu — Istorie, anul III — Da, pentru simțul realității, al realității noastre, dar și pentru solicitare. Colegii mei vorbeau de atitudine...

Rep.: Considerați, asadar, că există un act politic cotidian? Cum se manifestă?

Pavel Mureșan: Fiecare gest al nostru, fiecare atitudine își are și o justificare aici în conștiința politică a individului...

Rep.: De unde credeți că se naște o asemenea mentalitate?

Nicolae Mateescu — Cred că este aici o stare moștenită din alte timpuri, dintr-o societate în care individul nu era chemat, antrenat spre luarea unor hotărâri care privesc colectivitatea...

(După volumul „Relațiile sexuale de la 15-20 ani” de Estuace Chesser).

ȘTIINȚĂ ȘTIINȚĂ ȘTIINȚĂ

Din cele două celule de sex opus care se unesc la începutul fiecărei vieți, se naște una singură, conținând informația ereditară necesară pentru fabricarea unui om și funcționarea lui 7-8 decenii fără întrerupere. Termenii cu nuanță înstrăinată folosiți mai înainte nu sînt chiar alți de improbiu cum ar putea să pară, ci sînt cele 10.000 de miliarde de celule care se vor naște apoi, conform programului dictat de cei 46 de cromozomi, sînt capabile să producă un mare număr de substanțe în condiții de temperatură, presiune, timp încă neegalate de ceea ce reprezintă ansamblul lor, adică omul. Sistemul departe încă (dar care încă merită subliniat) de ziua cînd vom putea sintetiza un om în eprubetă pornind de la procesele fizico-chimice care asigură viața. Și nici parțial nu am ajuns la rezultate notabile — a fost realizată abia sinteza unora dintre cei mai simpli acizi nucleici. Dar, de cîteva decenii, cunoașterea umană a microcosmosului celular progresează continuu și sub ochii noștri, într-un ritm tot mai accelerat, natura ajunge să se dovedească în cele mai intime și fabuloase taine ale ei. În această viziune a naturii, cercetarea a căpatat în biologia moleculară și în genetică aspectul unei competiții acerbe: virusul e vinat și studiat cu multă atenție. Pentru că el și-a găsit o serie de speranțe referitoare la înțelegerea mecanismului transmiterii informației în organism. Dar mai ales pentru că lupta contra unor boli și indesebi în concurență cu indesebi legată de cunoașterea amănunțită a existenței virusurilor.

funcționare a unei celule. Experiințele desfășurate cu ajutorul unuia dintre cele mai simple virusuri — cel al mozaicului acizilor nucleici ajung să provoace infecții — care sînt de data asta mai blînde și deci de organismul le suportă ușor, do-

nal al celulei, pentru a înlocui gena defectă, modificînd un proces a cărui tehnologie a fost stabilită greșit de un hazard. bare, răspunsurile ducîndu-l mereu cu o treaptă mai departe. În momentul acela, în 1965 în spectrofotometrie clasică exista un inconvenient evident: sasele lumini de a întinzi moleculele erau limitate de inesenși dimensiunile fasciculului cu care se lucra. Dacă fotonii ar trece însă printr-un mediu turbulente (difuz) atunci drumul lor ar fi mai lung și deci șansele de absorbție ar crește. Aparent simplu, ideea e mult mai complicată de realizat în practică. Prin 1960 cercetătorii americani au folosit ca mediu difuz o soluție de cretă. Dintr-o dată drumul fotonilor se prelungea și absorbția devenea s-a dovedit însă greoaie și de-a acest stadiu au pornit cercetările oamenilor de știință români.

dele precum și caracterul său — mono sau bicatenar. Ea permite să se lucreze cu cantități de 1-3 milioane de gram fiind din acest punct de vedere una din cele mai sensibile metode de analiză cunoscută. Mai mult — studiul comparativ foarte detaliat al permisiunii se stabilește și cea mai indicată hirtie cromatografică pentru cercetarea structurii moleculare a ARN, în funcție de sarcina electrică a acesteia. Astfel de la o cercetare aplicativă cu scop limitat s-a ajuns la descoperiri fundamentale cărora li s-a găsit apoi o utilizare imediată. „Un fenomen neclarificat imi produce groază, e ca un cosmar pentru mine” — nu mărturisise dr. Hôrer ajuns acum, după 5 ani de muncă la limpezirea tuturor consecințelor primei sale descoperiri. S-ar putea să vă întrebați ce importanță are totuși povestea asta cu rîndele și spectrografia în mediu difuz pentru cei ce nu se ocupă de cercetarea acizilor nucleici? Ei bine, consecințele sînt numeroase: în primul rînd

unele destul de grave, ca cele ale aparatului urinar. La un moment dat a apărut și clasică întrebare care constituie motorul cercetării: de ce? cum se explică efectul terapeutic al coloranților baziți? Chimioterapia se baza de mai multă vreme pe faptul că unele substanțe introduse în organism acționează asupra acizilor nucleici, încorporîndu-se în ei și determinîndu-i să sintetizeze o altă moleculă de acid nucleic sau una asemănătoare ca a virusului din care provin. Or, în biochimie pentru a observa acizii nucleici, altfel invizibili, cercetătorii au fost nevoiți să-i trateze cu diverși coloranți (acridin oranj, pironină ș.a.). Imediat s-a observat că acești coloranți se leagă specific de ARN și ADN cu alte cuvinte combinațiile lor cu acizii nucleici permit recunoașterea acestora. Ca și criminalistii care caută în primul rînd amprente, biochimistii și biologii dispuneau acum și ei de o posibilitate si-

gură de identificare a acidului nucleic urinar. De aici înainte laboratorul de biochimie, condus în prezent de dr. Liviu Popa a intervenit cu o serie de date inedite pe plan mondial. Cercetătorii români au stabilit că albastrul de toluidină se fixează într-un mod anume în ARN — proprietate ce poate fi folosită pentru determinarea structurii lui și a greutății sale moleculare. A urmat apoi a doua întrebare: odată colorat, care e soarta biologică a ARN-ului? Răspunsul a fost deosebit de promițător: coloranții blochează informația din zona în care se fixează. ARN-ul nu se mai reproduse. Blocînd ARN-ul viral putem bloca așadar și evoluția unor boli. Consecințele descoperirii sînt evidente! Dr. L. Popa și colaboratorii au demonstrat că prin colorare se poate inhiba sinteza ARN-ului virusului poliomicelitel și ADN-ul bacteriofagului T₂ (care distruge unora flora intestinală). Se deslușă astfel că noi în tratamentul chimioterapeutic al unor virusuri. Este desigur prematur să afirmăm că în urma acestor experiențe paraliză infantilă va fi tratată cu albastru de toluidină, dar se poate spera că într-un viitor apropiat să ajungem să luptăm prin acest mijloc cel puțin contra gripei.

LA INSTITUTUL DE VIRUSOLOGIE „ȘT. S. NICOLAU”, DESCIFRÎND TAINELE

CELULEI, CERCETĂTORII STABILESC

PRIORITĂȚI MONDIALE

ÎN CERCETAREA FUNDAMENTALĂ ȘI ÎN APLICAREA EI

ANDREI BANC

Institutul de infamicrobiologie, Laborator de chimie

Fotografii de ORESTE PLECAN

CUM JOACĂ NATURA ȘAH CU EA ÎNSĂȘI

Lată de ce Simpozionul național de acizi nucleici (afiat la Iași) s-a desfășurat sub auspiciile Institutului de Virusologie „Șt. S. Nicolau” și a comisiei de biochimie a Academiei Republicii Socialiste România. Virusologii români și-au înscris numele în istoria științei încă de acum 5 decenii, cînd în lumea medicală începuse o adevărată ofensivă pentru a se descoperi rolul virusurilor în provocarea a numeroase maladii. Se constata că există ceva mai mic și mai periculos decît microbul, ceva care nu se lasă decît cu greu identificat separat și cercetat. Misterele lui îi intrigau și ambiționate pe savanți, ocupați în acea etapă mai mult cu operațiile de poliție a domeniului. Treptat virusurile au căzut în capcana microscopului și acum aflăm în faza studiilor lor moleculare. Numele unor magistri ca Levaditi, Babes, Șt. S. Nicolau sînt legate indisolubil de progresul cunoașterii umane în acest domeniu de frontieră și afirmarea școlii românești.

tutunului conduseseră la descoperirea acestui fapt uimitor: ARN-ul viral pătrundînd într-o celulă sănătoasă o determină să fabrice proteinele și acizii nucleici specifici virusului din care provine, astfel că acesta este reconstituit de către propria sa gazdă. Odată refăcut, el evadează infectînd altă celulă. După cum demonstraseră cercetătorii români, această comportare peridică nu era străină nici chiar unui virus complex ca cel al gripei. Știrea a stîrnit reacții diferite la vremea aceea, și unii cercetători străini și-au manifestat neîncrederea, dar experiențe ulterioare au confirmat valabilitatea ei.

Nu era însă prima dată cînd cercetarea în acest domeniu confirma descoperiri sau ipoteze ale virusologilor români. Cu cîteva decenii în urmă, încă Levaditi și Nicolau au afirmat că numai virusurile vii pot să dea imunitate. Or, în prezent la prepararea vaccinurilor se utilizează mult inactivarea virusurilor cu formaldehidă. Trăgîndu-se în discuție și își pierd capacitatea de multiplicare în celulă, devin inactivi. Vedeti! au spus unii cercetători străini, se poate obține imunitate și cu virusuri moarte — Levaditi și Nicolau s-au înșelată deci. Or, un colectiv format din dr. doc. R. Portocala, M. Popescu, I. Samuel, L. Popa și A. Moroi a stabilit că ARN-ul extras din acești virusi își păstrează vitalitatea. Ce se întîmplă însă? Celula poate „deghiza” mai greu ARN-ul din virusul inactivat și de aceea numai o parte din

bindind în același timp imunitate. La recentul Simpozion de acizi nucleici au fost prezentate lucrări ce continuă aceste descoperiri. Unul din autorii lor, dr. M. Popescu ne-a prezentat esențialul. Continuu-se cercetarea s-a dat peste un veritabil joc de șah pe care natura îl joacă cu ea însăși. Prima mutare: ARN-ul nu poate fi un stimul antigenic direct, adică el sintetizează proteinele specifice virusului din care se trage și abia acestea declanșează producerea anticorpilor de către organism. Consecința — sistemul de apărare al organismului atacă numai proteinele și prin descompunerea lor realizează distrugerea agentului patogen. ARN-ul nu e atacat. Aici apare a doua mișcare: există virusuri formate numai din ARN, după cum există și ARN-ul liber în tesuturile invadate de virus. El nu declanșează deci reacția de apărare a organismului așa că în principiu poate ataca liber celulele. Numai că, s-a constatat apoi, natura a avut grijă și de asta: să își asigure o rezervă: ARN-ul liber nu poate ataca chiar orice tip de celulă — intră aici în joc o serie de criterii cum sînt vîrsta acesteia, țesutul din care face parte ș.a. Aparent toate aceste subtilități par a fi foarte departate de interesul practic, imediat, al ocrotirii sănătății omului. Este numai o impresie, fiindcă una din cele mai promițătoare căi pentru vindecarea numeroaselor maladii genetice o constituie intervenția conștientă a specialiștilor în sistemul informa-

După o serie de încercări ei au ajuns la concluzia că cel mai bun mediu difuz îl constituie... hirtia de filtru. Ea este utilizată sub formă de rîndele (mici confetii) impregnate cu o soluție de acid nucleic. Pentru a aprecia finețea experiențelor care se fac în acest sector de cercetare merită să menționăm că e vorba de o soluție de 5 milioane de litru în care se află mai puțin de 1 milionime de grame de acid nucleic. Medicul și chimistul s-au transformat în mecanici și au mesterit un dispozitiv care permite efectuarea într-un timp scurt a zeci de măsurători. Apoi l-au automatizat. Invenția e azi brevetată și în Statele Unite, Japonia, Anglia, Franța, URSS și Germania. Odată metoda și aparatul puse la punct a apărut o altă problemă: de ce apar unele erori în desfășurarea experiențelor? De ce apar unele perturbări? Analizele de acizi nucleici se făceau în soluție de sare obișnuită (NaCl). Or în funcție de concentrația soluției se obțineau rezultate diferite. Cercetări minuțioase și de lungă durată au dus la concluzia că ele se datoresc structurii macromoleculare a ARN și nu proprietăților lui de absorbție a luminii. Și astfel, urmărindu-se înțelegerea cauzelor unor anomalii de măsurare s-a ajuns la înțelegerea unor raporturi intime de structură, stabilindu-se o nouă metodă, unică pe plan mondial, care permite stabilirea gradului de polimerizare a acidului nu-

cercetătorii care utilizează în multe domenii spectrofotometria (ea se folosește și în spitale la analize curente) se vor putea dispensa de cuvele de cuarț ale aparatului, ce se procurau din străinătate, și se vor putea folosi supra trebuia curățate minuțios înaintea fiecărei serii de analize, cu prețul unei mari pierderi de timp. Sporul de productivitate a incalculabil. Mai mult, nemaitrebînd preparate soluții, se poate realiza o mare economie de aparat, rîndele urmind să fie trimise la unități de vedere avînd acin o mare capacitate de lucru datînd natura metodei și automatizarea dispozitivului de analiză. De altfel laboratorul de spectrofotometrie din Institutul „Șt. S. Nicolau” a și deschis o unitate centrală în cadrul Academiei de științe medicale. Pentru unele analize se va putea trece de la recoltarea a cîteva mililitri de sînge la culegerea unei singure picături! În plus se poate aborda acum un nou capitol de cercetare — cel al factorilor care modifică structura ARN, deschizîndu-se perspectiva controlării acestei interacțiuni.

culoarea preferată a acizilor nucleici. Toată lumea cunoaște banalul albastru de metilen cu care se fac badjonaje în gi la unele infecții. Întîmplător oamenii descoperiseră de multă vreme efectul lui binefăcător într-o serie de afecțiuni printre care și

Secretarul U. T. C.

(Urmare din pag. 1)

— În primul rînd, trebuie să afirm că primim un deosebit sprîjn din partea conducerii școlii, care a programat ore de consultații și meditații cu profesorii de specialitate, noi, uteciștii, am organizat grupe de ajutor, am mobilizat colegii la orele de studiu din afara programelor. Indiferența care mai persista în comportarea cîtorva colegi, de altfel puțini la număr, am învins-o prin discuții purtate de membrii comitetului cu fiecare dintre aceștia. Deși baza pregătirii profesionale o constituim axată pe studiul individual, grupele de studiu-ajutor sînt un auxiliar necesar, ele dovedindu-și eficiența în înțelegerea cîtorva serii de colegi amenințați de corigența la mai multe materii au fost ajutați și au reușit să promoveze integral. De altfel, în acest an școlar s-a obținut un nou succes în pregătirea profesională prin numărul mare de admisi la facultăți. Anul trecut am avut un succes în învățămîntul superior, la zi sau sara, dintre care 18 cu medii de zece la matematici, scris și oral. Inca o dovadă a utilității exigentei.

— Ce legături aveți cu uteciștii din alte unități școlare? — În trimestrul trecut am avut acțiuni comune pe plan cultural-artistice și sportive cu uteciștii de la liceul energetic. — Ați condus adunări U.T.C. la mai multe clase din primul an de studiu. Ce v-a nemulțumit la ele? — Nemulțumirea colegilor, poate într-un fel explicabilă. La una din aceste adunări am discutat despre colegialitate și prietenie, un subiect al nostru, uteciștii de la liceul energetic, ce am îndemnat pe cîteva colegi la cuvînt discuțiile s-au aprins și au continuat la nivelul pe care l-aș fi dorit de la început, caracterizate de interes, spontaneitate, sinceritate.

— Care este cea mai frumoasă acțiune uteciștă la care ați participat? — Mă e greu să aleg; au fost mai multe frumoase. De aceea, nu enumeră doar cîteva: serbarea majoratului urmată de o întîlnire cu tovarășii Remus Băscă, prim-secretar al Comitetului Municipal Cluj al P.C.R., serbarea prilejuită de Ziua Unirii, urmată de un spectacol cultural-artistice, care a reprezentat și faza școlii la concursul elevilor. — Care este în momentul de față acțiunea cea mai importantă a uteciștilor din școală? — Am organizat o întrecere între toate clasele în cîntec sementenarului U.T.C., care vizează aspectul școlii, tinuta, disciplina, viața din cîmin etc. Cine va câștiga această întrecere, va merge într-o excursie la Someșul Rece.

— Este un început de tradiție? — Nu, fiindcă și anul trecut o acțiune similară s-a bucurat de o unanimă participare și interes din partea elevilor. Este, deci, continuarea unei tradiții pe care o dorim bine organizată și cu profunde rezonanțe formative pentru toate promoțiile care ne vor urma. — Ce alte acțiuni ați organizat în cîntec sementenarului U.T.C.? — Un stand de cărți la biblioteca școlii, se pregătește un program artistic, este planuit o întîlnire cu un vechi utecișt. — Ați participat la ședințele comitetului profesoral? — Da. Am fost prezentă la două ședințe. Nu am avut probleme de ridicat în ceea ce ne privește pe noi, ca elevi. Dar îmi repropoz că nu ne-am preocupat de repartitia absolvenților, de modalitățile de încadrare ulterioară a lor în producție. Trebuia să fim mai combativi și

ent: muncitorii pe lingă care sînt repartizați uteciștii lucrează, majoritatea, în acord, nemălfîind timp să se ocupe prea mult de ei. — La secția „prelucrării” zăcesc, periodic se reține din volumul de muncă executată o cotă parte și dată ca economie societății sau ca ea ar fi executată de noi, uteciștii. — Este o urmărește exact ceea ce lucrează uteciștii. — Comitetul U.T.C. pe întreprindere a ridicat în nenumărate rînduri pe lingă conducerea administrativă problema întîlnirii uteciștilor școlii pentru uteciștii. S-a adus în sprîjn în excelent studiu întreprins la Uzina mecanică Mirșa de comitetul județean U.T.C. care a avut în vedere tocmai modul cum se desfășoară uteciștii la locul de muncă în această întreprindere. — Tinerii care fac uteciștii la locul de muncă, — ne spune Constantin Ciolesan, inginer șef secției cu producția pe oțel, — sînt de folos la realizarea sarcinilor zilnice de plan. Cu ajutorul lor putem să depășim diversele strînguturi care apar în producție. Organizarea atelierelor școlii ne-ar îngreuna folosirea lor operativă în diverse lucruri unde se ivesc greutăți. Iar dacă au lacune în pregătire, pot de la „astupet” timpul, cînd vor deveni muncitori.

Curioasă oprită! Iată, deci: în loc să ne preocupăm acum în perioada cea mai prietnică și leagată de instruirea, de formarea și pregătirea temeinică în meserie a viitorilor muncitori, să ne așteptăm ca lacunele să se „astupet” cu timpul! Vom adăuga la toate acestea și cîteva probleme sociale-gospodărești. Mergînd prin secții am fost frustrați de un aspect și anume acela al hainelor de lucru, uteciștii fiind îmbracăți cu ce au de acasă. Pentru a remedia această neregulă, biroul de protecția muncii al uzinei a întocmit o adresă către Inspectia de stat pentru protecția muncii — Direcția norme, echipament și dispozitive de protecția muncii. Răspunsul din 3 decembrie 1971 al acestei Direcții suna astfel: „La scrisoarea dv. nr. 2314/1971 privind dotarea cu echipament de lucru a uteciștilor care se califică la locul de muncă, vă comunicăm: „Întrucît uteciștii nu au calitatea de angajați nu pot primi echipament de lucru în condițiile stabilite de H.C.M. 795/1960, pentru angajați (acoperite a 50 la sută din valoarea echipamentului de către întreprindere). Semnează director Elena Ochea. La Serviciul personal-învățămînt al Centralei Industriale de automo-

bile și tractoare din Brașov, din cadrul căreia face parte și Uzina mecanică Mirșa, inginerul Constantin Mihailescu este înșel de altă părere: — H.C.M. 981/1967, articolul 8 B, uteciștii care se califică la locul de muncă primesc echipament de lucru și de protecție în aceleași condiții sînt deosebit de bune. — Aceasta prevedere este aplicată în toate întreprinderile din țară. — Nu înțeleg de ce numai la Mirșa ea nu este luată în considerare! — La Mirșa își mai fac loc și alte nereguli în ceea ce privește calificarea uteciștilor la locurile de muncă. Iată spre exemplu o anomalie. În secția „prelucrării” uteciștii din anul III sînt încadrări ca orice muncitor în 3 schimburi, lucru care se reflectă binețel în slaba pregătire profesională a acestora, fiindcă este știut că în schimbul III sînt privilegiate și cu mult mai scăzută.

se caută o soluție de cazare la Sibiu a tinerilor pe timpul celor 3 luni de pregătire teoretică? Ceea ce trebuie să înțelegă factorii conducători ai uzinei este că, pe de o parte, asigurarea și intervenția hotărîtoare în rezolvarea problemelor pe care le ridică activitatea lor, este că și uteciștii sînt tot al uzinei.

Conducerea întreprinderii

(Urmare din pag. 1)

tingența cu producția? Uneori da, uneori nu... Ca un exemplu pozitiv să cita activitatea desfășurată de echipa condusă de muncitorul Vasile Veres. Acesta, împreună cu uteciștii Ioan Călin și Nicolae Zăbarie reușesc să depășească cu mult norma de producție print-o preocupare atentă, permanentă pentru înstruirea celor doi „discipoli” ai săi. Mai sînt și alți muncitori care se ocupă cu aceeași seriozitate de formarea viitorilor colegi de muncă: Lucian Vasilescu, Popa Oprea etc. Dar și aici apare un serios inconveni-

ent: muncitorii pe lingă care sînt repartizați uteciștii lucrează, majoritatea, în acord, nemălfîind timp să se ocupe prea mult de ei. — La secția „prelucrării” zăcesc, periodic se reține din volumul de muncă executată o cotă parte și dată ca economie societății sau ca ea ar fi executată de noi, uteciștii. — Este o urmărește exact ceea ce lucrează uteciștii. — Comitetul U.T.C. pe întreprindere a ridicat în nenumărate rînduri pe lingă conducerea administrativă problema întîlnirii uteciștilor școlii pentru uteciștii. S-a adus în sprîjn în excelent studiu întreprins la Uzina mecanică Mirșa de comitetul județean U.T.C. care a avut în vedere tocmai modul cum se desfășoară uteciștii la locul de muncă în această întreprindere. — Tinerii care fac uteciștii la locul de muncă, — ne spune Constantin Ciolesan, inginer șef secției cu producția pe oțel, — sînt de folos la realizarea sarcinilor zilnice de plan. Cu ajutorul lor putem să depășim diversele strînguturi care apar în producție. Organizarea atelierelor școlii ne-ar îngreuna folosirea lor operativă în diverse lucruri unde se ivesc greutăți. Iar dacă au lacune în pregătire, pot de la „astupet” timpul, cînd vor deveni muncitori.

Curioasă oprită! Iată, deci: în loc să ne preocupăm acum în perioada cea mai prietnică și leagată de instruirea, de formarea și pregătirea temeinică în meserie a viitorilor muncitori, să ne așteptăm ca lacunele să se „astupet” cu timpul! Vom adăuga la toate acestea și cîteva probleme sociale-gospodărești. Mergînd prin secții am fost frustrați de un aspect și anume acela al hainelor de lucru, uteciștii fiind îmbracăți cu ce au de acasă. Pentru a remedia această neregulă, biroul de protecția muncii al uzinei a întocmit o adresă către Inspectia de stat pentru protecția muncii — Direcția norme, echipament și dispozitive de protecția muncii. Răspunsul din 3 decembrie 1971 al acestei Direcții suna astfel: „La scrisoarea dv. nr. 2314/1971 privind dotarea cu echipament de lucru a uteciștilor care se califică la locul de muncă, vă comunicăm: „Întrucît uteciștii nu au calitatea de angajați nu pot primi echipament de lucru în condițiile stabilite de H.C.M. 795/1960, pentru angajați (acoperite a 50 la sută din valoarea echipamentului de către întreprindere). Semnează director Elena Ochea. La Serviciul personal-învățămînt al Centralei Industriale de automo-

bile și tractoare din Brașov, din cadrul căreia face parte și Uzina mecanică Mirșa, inginerul Constantin Mihailescu este înșel de altă părere: — H.C.M. 981/1967, articolul 8 B, uteciștii care se califică la locul de muncă primesc echipament de lucru și de protecție în aceleași condiții sînt deosebit de bune. — Aceasta prevedere este aplicată în toate întreprinderile din țară. — Nu înțeleg de ce numai la Mirșa ea nu este luată în considerare! — La Mirșa își mai fac loc și alte nereguli în ceea ce privește calificarea uteciștilor la locurile de muncă. Iată spre exemplu o anomalie. În secția „prelucrării” uteciștii din anul III sînt încadrări ca orice muncitor în 3 schimburi, lucru care se reflectă binețel în slaba pregătire profesională a acestora, fiindcă este știut că în schimbul III sînt privilegiate și cu mult mai scăzută.

se caută o soluție de cazare la Sibiu a tinerilor pe timpul celor 3 luni de pregătire teoretică? Ceea ce trebuie să înțelegă factorii conducători ai uzinei este că, pe de o parte, asigurarea și intervenția hotărîtoare în rezolvarea problemelor pe care le ridică activitatea lor, este că și uteciștii sînt tot al uzinei.

culoarea preferată a acizilor nucleici. Toată lumea cunoaște banalul albastru de metilen cu care se fac badjonaje în gi la unele infecții. Întîmplător oamenii descoperiseră de multă vreme efectul lui binefăcător într-o serie de afecțiuni printre care și

unități, sînt solicitate pentru că într-adevăr sînt necesare. Cit privește competența profesională a mecanicilor de aici e greu să fi de acord cu punctul de vedere al tovarășului Lozcanu. Chiar și numai din considerentul că aproape o sută dintre mecanicii unității au o vechime în meserie de cel puțin 3 ani. Au participat, dintr-un cel puțin tot altfel, „perioada de reparări”.

Reparațiile sînt întîrziate la Stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Turmu-Măgurele pentru că forțele de care se dispune nu sînt îndajuate de bine folosite. L-am întreb pe Gheorghe Mozoala, secretarul comitetului U.T.C. în care acțiunile anume s-au materializat inițiativa celor trezeci de uteciștii, care este aportul acestora în actuala campanie de reparări? Întrebarea a picat pe un teren arid pentru că, din cîte mi-am dat seama, problema reparatiilor preocupă foarte puțin comitetul U.T.C. de aici. Altfel ar fi intervenit prin mijloace și forme specifice pentru a asigura întregirea efectivă a tinerilor în acțiunea de reparări; din remediarea pieselor de schimb ar fi făcut o inițiativă uteciștă. Ar fi răsit forțele de muncă de schimb, de a organiza acele compartimente ale producției de ateler care să asigure recondiționarea în timp optim și de calitate a altor categorii de piese. Asa s-a ajuns în situația de a descompleta unele tractoare și mașini agricole pentru a putea scoate din ateler altele. Hotărîrea a decănat nemulțumiri în rîndul mecanicilor și bun pentru că se văd et puși în situația de a avea montate pe tractoarele cu care lucrează piese uzate sau, oclum, altele decît acelea pe care le-au protejat print-o îngrijire atencioasă, permanentă. Și, apoi, necunoașterea exactă a necesarului de piese a condus la solicitări suprasumate în comparatie cu necesarul. Acest „mai bine să fie decît să nu ajungă” a însemnat așezarea de către tovarășul Vasile Mihailescu, muncitor și reparațiu, în notele de comandă a unui număr cel puțin triplu de piese, la unele reperi solicitarea fiind chiar inexplicabilă (600 lagăre pentru grapele disc, 310 moșoare cu și fără umăr — pentru același utilaj, 1000 bucați de „buclă din ebonită” pentru tăvălugul inelar etc.). O cheltuielă fără acoperire în noi, o „acumulare” în magazia stațiunii a unor piese care, în alte

